

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Quòd ejus temporibus, ut à Prophetis praedictum fuerat, cessarunt Principes qui ex generis continua succesione Judaeis imperabant: & quòd primus ex alienigenis Herodes apud eos regnavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

omnes quotquot consenserant ei, dispersi sunt. Quibus consentiens is quem supra diximus Iosephus, in octavo decimo Antiquitatum libro, ita dicit: Interea Quirinius unus è Senatoribus Romanis, vir omnibus magistratibus jam perfunctus, & qui per omnes honorum gradus ad Consulatum usque provectus fuerat; aliis etiam dignitatum insignibus conspicuus, cum paucis militibus in Syriam pervenit missus à Cæsare cum ut jus redderet populis, tum ut census ageret facultatum. Et paulò post: Judas, inquit, Gaulanites ortus ex oppido Gamala, Sadduco quodam Phariseo in societatem adjuncto, populos ad defectionem concitabat: cum ambo dicerent censum nihil aliud esse quam manifestum servitutis indicium, & universam gentem ad defectionem libertatis cohortarentur. Idem in libro secundo de bello Judaico de eodem viro hæc scribit. Ea tempestate Judas quidam Galilaus ad defectionem incolas excitabat, palàm exprobrans quòd Romanis tributum pendere sustinerent, & post DEUM mortales Dominos agnoscerent. Hæc Iosephus.

C A P I T V I.

Quòd ejus temporibus, ut à Prophetis prædictum fuerat, cessarunt Principes, qui ex generis continua successione Judæis imperabant: & quòd primus ex alienigenis Herodes apud eos regnavit.

Huc refer par-
tem po-
steno-
rem c. 6.
apud
Niceph.
lib. 1.

PER idem tempus cum Herodes primus ex alienigenis Judaicæ gentis Regnum obtineret, completa esse videbatur Mosis prædictio quæ sic habet: Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat cui sepositum est. Quem etiam expectationem gentium fore confirmat. Quippe sine effectu semper pendebat prædictio, quamdiu sub domesticis principibus Judæis agere licebat: qui quidem à Mose initio ducto ad usque Augusti tempora permanferunt. Cujus principatu primus ex alienigenis Herodes Regnum Judææ à Romanis adeptus est: cum, ut à Iosepho quidem traditum est, paterno genere Idumæus, Arabs materno esset. Ut autem scribit Africanus non ignobilis, & ipse Scriptor, qui de illo accuratius scripserunt, Antipatri filium fuisse tradunt: Huic verò Herodem quemdam Ascalonitam, unum ex numero servo-

A πάντες ὅσοι ἐπέθεντο αὐτῷ διεσκορπίθησαν. τέτοις γοῦν ἔο δὲ δηλωμένος ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς δευκαλογίας σιναίων, ταῦτα ἀπαριθμεῖται ἡ λέξι. κυρήνιθ δὲ τῶν εἰς βαλὴν σιναίων ἀνῆλθε, τὰς τε ἄλλας δευκαίας ἐπιτετελεώς ἡ δια πασῶν ὁδεύσας, ὡς ἡ ὑπᾶρθ ἡ γράφει τὰ τε ἄλλα ἀξιόματι μέγας, σὺν ὀλίγοις ἐπὶ Συρίᾳ παρῶν, ὑπὸ καίσαρος θ' δικαιοδοτίας τῶ ἔθνους ἀπεσταλμένος, ἔ πηπτης τῶν ἐσιῶν ἡρησόμεθ. ἔ μὲν βραχέα φησὶν, ἰσάδας δὲ Γαυλιανίτης ἀνήρ ἐκ πόλεως ὀνομα Γαμάλας, σάδο δὸν Φαεισαῖον προσλαβόμεθ, ἡπείγετο ἐπὶ Διοσασίαν. τὴν τε διοσίμηση ἔδεν ἄλλο ἢ ἀνικρυς δουλείαν ἐπιφέρειν λέγοντες, ἡ τῆς ἐλευθερίας ἐπ' ἀνιπλήσει ἀπακαλουῶτες τὸ ἔθνος. ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἰστοριῶν τῶ ἰσάδαϊκῆ πολέμῳ ἀπὲ τὰ ταῦτα γράφει. ἐπὶ τέτοις πῆ ἀνῆλθε Γαλιλαῖος ἰσάδας ὀνομα, εἰς Διοσασίαν ἐνήγε τὸς ἐπιχωρίους κακίζων, εἰ φόρον τε ῥωμαίοις τελεῖν ὑπομύσει, ἡ μὲν τὸν Θεὸν οἴσσει θηπτες δεσπότης. C ταῦτα ὁ ἰωσήπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ὡς κατὰ τῆς χρόνος αὐτῆ ἀκολούθως ταῖς προφητείας ἰεζήλιτος ἀρχόντες οἱ τὸ πρῶν ἐν προζῶν διαδοχῆς τῶ ἰσάδαϊκῶν ἔθνῳ ἡγεμόνοι, πρῶτῶς τε ἀλλόφυλοθ βασιλεύει αὐτῶν Ἡρώδης.

ΤΗΝΙΚΑΤΑ δὲ ἡ τῶ ἰσάδαϊκῶν ἔθνῳ Ἡρώδης πρῶτῶς τὸ γένος ἀλλόφυλος διεληφότος τὴν βασιλείαν, ἡ δια Μωυσεῶς ἀπειγραφήν ἐλάμβανε προσηπτεία, ὅθι ἐκλέψεν ἀρχὸν ἐξ ἰσάδα ἔδὲ ἡγεμόνον ἐκ τῶν μηρῶν αὐτῶ φήσασα, ἔως ἀν ἐλθῆ ὡ διοκείθ. ὄν ἡ διοφάνει προσηδοκίαν ἔθνῶν ἔσεαθ. ἀτελῆ γέτοι τὰ τῆς προσηρῆσεως ἦν, καθ' ὄν ὑποτοῖς οἰκείοις τῶ ἔθνοις ἀρχεσι διάγειν αὐτοῖς ἔξῆν χρόνον, ἀνωθεν δὲ αὐτῶ Μωυσεῶς καθαρξάμενοι, ἡ εἰς τὴν Ἀυγῆς βασιλείαν διαρκέσασιν καθ' ὄν πρῶτος ἀλλόφυλος Ἡρώδης τὴν κτ' ἰσάδαϊκῶν ἐπιτέπεθ ὑπὸ ῥωμαίων δευρήν ὡς μὲν ἰωσήπος ἀπαριθμῶσιν, ἰδύμαθ ὄν κτ' πατέρα τὸ γένος, Ἀράβιος δὲ κτ' μητέρα. ὡς δὲ Ἀφειμανὸς, ἐχ ὀτυχῶν ἡ ἔτος γέγονε συγγραφεύς, φασὶν οἱ τὰ κατ' αὐτὸν ἀκλειβουῖτες, ἀνιπαῖρα ἰεζτον δὲ Ἡρώδης πρὸς ἀσκαλο-

est. Hujus rei locupletissimum testem habes Iosephum: qui Herodem scribit, postquam Rex Iudææ à Romanis constitutus est, non amplius ex antiqua Pontificum stirpe summos Sacerdotes creavisse, sed ignobilibus & obscuris quibusdam hominibus honorem illum contulisse. Eadem in designandis Sacerdotibus observasse ait Archelaum Herodis filium, ac deinde Romanos, qui post illum Iudææ imperium occuparunt. Idem ipse Iosephus tradit primum omnium Herodem sacram Sacerdotis vestem sub privato sigillo tenuisse conclusam, nec deinceps Sacerdotibus permisisse ut illum penes se haberent: idemque ab Archelao ejus successore & à Romanis postea factum fuisse. Atque hæc à nobis dicta sint ad comprobendam veritatem alterius Prophetiæ: quæ in adventu Servatoris Domini nostri JESU CHRISTI exitum sortita est. Etenim in libro Danielis, postquam certum numerum septimanarum usque ad CHRISTI Principatum sacra Scriptura nominatim percensuit, de quibus alibi differuimus, his demùm completis, sacri olei unctionem apud Iudæos abolendam esse prædicit. Quod quidem eo ipso quo Servator noster JESUS CHRISTUS natus est tempore, manifestè impletum esse convincitur. Atque hæc ad ostendendam temporum veritatem necessariò à nobis præmissa sint.

CAPUT VII.

De dissensu qui creditur esse inter Evangelicam stirpem Christi.

Confer cum hoc cap. 7. 8. 9 10. 11. lib. 1. hist. Ecclef. Niceph.

SED quoniam Matthæus & Lucas in Evangeliorum libris CHRISTI genus ac stirpem variè nobis tradiderunt, & plurimum inter se dissentire vulgò existimantur, adeo ut singuli fidelium ob veritatis ignoracionem, varias eorum locorum explicationes certatim excogitaverint: de his traditionem quæ ad nos usque deducta est proponamus, quam is de quo paulò ante diximus Africanus, in epistola ad Aristidem de consensu Evangeliorum in stirpe CHRISTI narranda, commemoravit. Ubi aliorum quidem opinioniones tanquam violentas & falsò confictas coarguit: Ipse verò quam compererat historiam, his refert verbis: Nam quoniam, inquit, apud Israelitas generationum nomina, vel ex naturæ,

Α συλχῆται. ἔχεις καὶ τέτων ἀξιόχρεωτὸν Γ' ὀσηπον μάρτυρα, δηλοῦντα ὡς ἴτω βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων Ἰησοῦς Ἡρώδης, ἐκέπητες δὲ δευκαίε χροὺς καθίστησι δερχειρεῖς, ἀλλὰ ἴσων ἀσήμεοις τῶν πρῶν ἀπένεμν' τὰ ὁμοία δὲ πρᾶξα τῶν Ἡρώδης ὡσεὶ τ' ἀκατασσεως τῶν δερχειρεῶν, δευχέλαόντε τὸν παῖδα αὐτῆ, καὶ μὲν τέτον Ῥωμαίους, τὴν δευχίω τῶν Γ' Ἰσρααίων παρεληφότας. ὁ δ' αὐτὸς δηλοῖ, ὡς ἀρα ἔῳ ἱερῶν σολῶν τε ἀρχιερεῶς, πρῶτον Ἡρώδης δυποκλείσας, ὑπο ἰδίαν σφραγίδα πεποιήται, μηκέτ' αὐτῶν τοῖς ἀρχιερεῶσιν ἔχειν ὑφ' ἑαυτῆς Ἰησοῦς τὰυτὸ δὲ καὶ τὸν μεθ' αὐτὸν Ἀρχέλαον, ἔ μὲν τέτον Ῥωμαίους διαπρᾶξαδ' καὶ ταῦτα δὲ ἡμῶν εἰρήδω, εἰς ἐτέρας δὲ ἀπέδειξεν ὡσεὶ φητείας καὶ τὴν Ἰησοῦς ἀνείων ἔρωτηρος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πεπερασμένης. Σαφές αὖ γοῦν ἐν τῶν Δανιὴλ ἐδομαδῶν ἰσῶν ἀειμὸν ὀνομασῆως Χριστὸς ἡμῶν ἀειλαδῶν ὀλόγοι, ἀειλῶν ἐν ἐτέροις διελήφαμν, μὲν τὸ τέτων συμπέρασμα, ἐξολοθροδύθησαδ' τὸ τῶν Ἰσρααίους χρεῖσμα ὡσεὶ φητείας. καὶ τοῦτο δὲ σαφῶς καὶ τὸν καιρὸν τῆς τῆς Ῥωμῶν ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χρεῖσεως ἀποδείκνυται συμπληρωμένην. Ταῦτα δὲ ἡμῶν ἀναγκαίως εἰς τῶν Ῥωμαίων ἀληθείας ὡσεὶ φητείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις νομιζομένης διαφορίας τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ γενεολογίας.

ΕΠΕΙδὲ δὲ τὴν ἀπειτὴν Χριστὸς γενεολογίαν διαφορίας ἡμῶν ὅ, τε Ματθαίου & ὁ Λουκάς εὐαγγελιζόμενοι τῶν ἀδωκάσιν, διαφωνεῖν τε νομίζονται τοῖς πολλοῖς. τῶν δὲ πιστῶν ἕκαστος ἀγνοία τ' ἀληθῆς διερσελλογεῖν εἰς τὰς τόπους πεφιλοτήμη. φέρε καὶ τὴν ἀπειτῶν καταλθῆσαν εἰς ἡμᾶς ἰσοείαν τῶν ἀδωκάσιν, ὡς δὲ Ἰησοῦς Ἀεῖσεῖδην γράφων ἀεισυμφωνίας τ' ἐν τοῖς εὐαγγελίοις γενεολογίας, ὁ μικρὸν ἀπέθεν ἡμῶν δηλωθεῖς Ἀφρικανὸς ἐμνημόνυσε τὰς μὲν δὲ τῶν λοιπῶν δόξας ὡς ἀνβιαίους καὶ διεψυσμένας ἀπελέγξας, ἢν δὲ αὐτὸς παρείληφεν ἰσοείαν, τῶν αὐτῶν ἐκλήθεμενος τοῖς ῥήμασιν ἐπειδὴ γὰρ τὰ ὀνόματα τῶν γενῶν ἐν Ἰσραὴλ ἠρθ-